

som ere til særlig Nytte, ere fritagne for Afgift, og det er paa den anden Side forbudt den Deel af Befolkningen, som ikke svarer nogen Skat, altsaa den fuldkomment fattige Befolkning, at holde Hunde. Dette har en heel Deel for sig. Men saaledes at lade alle Hunde, uden Hensyn til, hvor de holdes, og i hvilket Niemed de bruges, blive beskattede, forekommer mig urimeligt. Men, siger Udvalget, vi have ogsaa aabnet en Udvei; vi have givet Sogneforstanderskaberne Ret til at fritage et vist Procentantal af Hundene for Skat. Ja, det forekommer mig dog at være den aller-uheldigste Vei, man kan gaae, naar man saaledes er kommen ind paa en Beskatning, da at lade det være Gjenstand for et fuldstændigt ubundet Skjøn af de Herrer, som sidde i Sogneforstanderskabet, hvem de ville eftergive Skatten, og hvem ikke, og derhos at indstrænke Fritagelsen til et vist Procentantal, saaledes, at naar den størst mulige Fritagelse har fundet Sted, Forholdene dog kunne være saaledes, at den ikke fritagne Deel maaskee har mere Krav derpaa end Mange af dem, der ere frie for Skatten. Dette forekommer mig saaledes at være en meget uheldig Bestemmelse. — Mit Forslag om Lænkehunde skal jeg forbigaae, da det allerede er blevet omtalt af en æret foregaaende Taler. — Naar man har sagt: Der er forbuden den Ulempe, som rammer de Værfarende, tillige den, at der gjøres Skade paa Sagten af Iøsgaaende Hunde, saa skal jeg der til svare, at de Bestemmelser, der i saa Henseende skulle gives, bør ikke findes her men i Sagtloven, og jeg troer, at de findes der, og at de indeholde et tilstrækkeligt Værn i den Henseende. — Naar det er blevet sagt, at der overalt paa Landet er en stor Trang til at faae denne Lov, saa vil jeg dertil sige, at det veed Ingen, idet der ikke er skeet nogen Optælling af Hundene paa Landet, og man derfor ikke veed, i hvilket Forhold de staae til Befolkningen. At der i enkelte Egne, navnlig paa Thyen og maaskee ogsaa paa Sjælland, synes at være en stor Mængde Hunde i de de Landsbyer eller paa de Gaarde, som Veiene gaae forbi, kan vel være; men at der virkelig i det Hele paa Landet er et stort Antal Hunde og navnlig et saa stort Antal, at der

skal være særlig Trang til Loven, vides ikke; thi der er, som sagt, Ingen, der endnu har talt dem, og der er i saa Henseende en stor Forskjel mellem Landet og Kjøbstæderne, idet man for disses Vedkommende veed, i hvilket Forhold Hundenes Antal staaer til Befolkningen.

De Endringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, ville muligens slet ikke komme til Afstemning, men for det Tilfælde, at det høie Thing, hvad jeg dog nu har et svagt Haab om, ikke vedtager Udvalgets Forslag, skal jeg dog tillade mig et Par Bemærkninger om dem. Med Hensyn til Lovens Titel kan der være Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt, at jeg har foreslaaet, at Ordene „paa Landet“ skulle udgaae, idet der dog i det af mig stillede Endringsforslag om en ny § 3 aabnes en Udflugt til, at Loven kan blive udvidet til Landet. Imidlertid forekommer det mig, at Endringsforslaget er rigtigt, da det ikke er givet, at den i noget Tilfælde vil blive udvidet til Landet. — Jeg behøver, efter hvad jeg allerede har udtalt, ikke nærmere at motivere, hvorfor jeg foreslaaer, at §§ 2 og 3 skulle udgaae. — Naar jeg har foreslaaet den tilshyneladende meget uheldige Endring, at Ordet „Lænkede“ i § 4 skal forandres til „hundne“, da har jeg ikke overseet, at dette Ord „Lænkede“ ogsaa findes i de tidligere Lovbestemmelser, men Meningen dermed er dog vistnok den, at Hundene skulle være hundne, og ikke, at de absolut skulle staae i en Særskjættelse, og jeg antager, at det høitærede Udvalg maa være mig særdeles taknemmeligt for, at jeg har stillet et saadant Forslag, idet der derved aabnes Afgang for Hundene til at vide Vaandene over, saa at de strax kunne gribes af Skatteopkræverne. — Med Hensyn til den af mig foreslaaede nye § 3, hvorefter Justitsministeren bemyndiges til paa Andragende fra vedkommende Communalbestyrelse at udvide Loven til Handelspladser og større Byer paa Landet, da er det jo ikke usædvanligt, at en saadan Bestemmelse træffes med Hensyn til Politiforanstaltninger. Som det vil sees, gaaer Forslaget endvidere ud paa, at Justitsministeren i Tilfælde af en saadan Udvidelse tillige skal fastsætte de nærmere Regler om, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til Afgiftens Opkrævning og Anvendelse. En